

Posudek bakalářské práce

Název práce: Campiho šachy
Studentka: Karolína Drössler

Oponent: doc. PhDr. Martin Zlatohlávek PhD.

Autorka této bakalářské práce se soustředila na ikonografický rozbor obrazu Hra v šachy, který namaloval cremonský manýrista Giulio Campi ve třicátých letech 16. století. Svě téma zasadila do širšího kontextu jednak umělecké situace dílny Giulia Campiho v Cremoně, jednak problematiky her v šachy, jak se vyvíjela po staletí v různých světových kulturách a jak našla výrazu ve výtvarném umění. Pečlivě se pak věnovala rolím jednotlivých figurek na šachovnici. Jako důležitý doplněk uvedla obraz stejného námětu od mladší cremonské kolegyně Giulia Campiho Sofonisby Anguissoly. Takto vybavena se pustila do rozboru „svého“ obrazu od Campiho. Důkladně na něm popsala všechny zúčastněné figury a podle jejich „atributů“ jim přiřadila role. Z toho odvodila, že figury kolem šachovnice odpovídají figurám na šachovnici. Na závěr autorka připojila přirovnání, že osudy lidí jsou podobné jako osudy šachových figurek, které svádějí svůj boj do poslední chvíle, než je zasáhne smrt, před kterou jsou si všichni rovni. Práce je doplněna pěkně uspořádanou obrazovou přílohou a soupisem literatury.

Tato práce plně splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci, jak obsahem, tak i rozsahem. Je psána čtivě, i když bychom mohli vytknout drobné nedostatky ve stylistice a některé gramatické chyby. Autorka splnila zadaný cíl, totiž ikonografický rozbor daného obrazu. Snažila se pečlivě studovat život a dílo mistra daného obrazu, naznačila i širší vztahy v Cremoně. Právě tak pročetla a excerpovala dějiny hry v šachy i traktátovou literaturu, která je doprovází. Nevynechala poukazy na umělecká díla, v nichž hra v šachy hraje ústřední roli. Podtrhnout je však třeba, že většinou čerpala ze zahraniční literatury, zvláště pak je třeba zdůraznit, že k námětu Campiho obrazu existuje jen velmi omezený počet odborné literatury, se kterou se dokonce kriticky vyrovnala a jasně formulovala svá stanoviska. Tato práce tedy přináší i některé nové pohledy a nová řešení.

Má-li oponent něco vytknout, jsou to jenom drobnosti nebo podněty pro další práci. Např. neznáme přesné datum narození Giulia Campiho, proto není dobré hned v úvodu uvádět v závorce rok 1508. Autorka na s. 8-9 správně a vyčerpávajícím způsobem uvedla starší literaturu od 16. do 19. století, kterou však špatně pojmenovala prameny. Pramenů k životu Campiho máme celou řadu, ale ty autorka nezmiňovala. Je potěšitelné, že autorka použila diplomovou práci své předchůdkyně Pavly Hlušičkové, ale hlavním zdrojem informací o životě a díle Giulia Campiho by měly být citované práce Giulia Bory. Autorka rovněž nepracovala s recentní publikací Campiho obrazu Hra v šachy od Maria Marubbiho v katalogu „Gli occhi di Caravaggio“ z roku 2011. Tam by si totiž mohla potvrdit, co ve svém textu jenom naznačila, že cremonský biskup, humanista a literát Girolamo Vida napsal spisek - poemetto „Sacchia ludus“, který mohl být přímým literárním podkladem pro Campiho obraz. Vždyť tento Girolamo Vida dodával texty pro výzdobu cremonských kostelů, ať to byl autorkou správně zmiňovaný chrám zasvěcený sv. Markétě nebo klášterní kostel sv. Zikmunda.

Přes tyto připomínky je to práce dobrá, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze

Oponent: